

bulletin pro naše příznivce

Pomáháme mladým lidem, kteří museli odejít z vlastní rodiny nebo jim to hrozí. Doprovázíme je na cestě k nalezení bezpečného místa v životě.

Interaktivní PDF

Odkazy otevírejte na nové kartě

MIRI MÁMOU

Pomalu, ale jistě

STŘÍPKY NAŠÍ PRÁCE

Ze života našich klientů

DOBŘE VĚCI KOLEM NÁS

Rozhovor s dárce

Úvodem

Naši milí čtenáři,
tipnete si, co je na obrázku?

- a) zeď
- b) zeď s kameny
- c) významná zeď s kameny

Kdo tipoval třetí možnost, má pravdu. Je to zeď z jídelny původní oratoře Dona Boska ve Valdoccu v Turíně. Tedy zeď skutečně významná.

Když Don Bosko s chlapci, o které se staral, opravoval a dostavoval budovu získanou od F. Pinardiho pro svou oratoř, byly cihly drahé. Aby ušetřili, pomáhali si kameny z nedaleké řeky. Kluci se předháněli v tom, kdo jich přinesl více a kdo větší. Měli nadšení, měli motivaci, bylo to jejich společné dílo, stavěli něco svého.

V dnešní době je také mnoho věcí drahých. Musíme šetřit, ne vždy si můžeme dovolit, obzvláště řečeno, stavět zeď pouze z cihel. Je třeba doplňovat kameny. Bez nich bychom nezvládali dělat to, co děláme. Ty novodobé kameny mají podobu nezištné pomoci našich dobrovolníků, buchty upečených na víkendy pro mladé z dětských domovů, finančních darů na náš provoz, skvělé spolupráce s nadacemi, vstřícného přístupu ze strany krajů i měst, kde působíme.

My v Centru Don Bosco jsme se celý rok snažili o to, aby ono „nošení kamenů“ dávalo smysl, aby to nebylo jen o námaze, ale i o radosti ze společného díla, aby to, co budujeme, přinášelo užitek těm, kteří to potřebují.

Velké díky všem, kteří s námi v tomto roce nosili kameny.

Aleš Kalina
ředitel, předseda klubu

Miri mámou

Mladou slečnu Miri jsem potkala v jednom výchovném ústavu a záhy jsme navázaly spolupráci. Miri se zanedlouho zamilovala a otěhotněla. Jako nezletilá se tak musela odstěhovat do jiného zařízení, s jiným režimem dne a lepší péčí. Bylo však daleko od známého města, od přátel i přítele, a tak se nejprve moc zlobila, protože se nemohla těšit z těhotenství s přítelem, ve svém prostředí, a nástup do nového zařízení chápala jako trest. Výhody nového bydlení nebyla schopná zahlédnout.

Pochybovala o sobě, o systému a chtěla utéct – v tom by byla moc šikovná! Hodně jsme spolu hovořily o nebezpečí a nepříjemnostech, kterým by vystavila sebe, ale hlavně své dítě. Na to slyšela. Miri byla naučená na omezení v zařízení nebo ve škole reagovat agresí a útekem. Pomalu však začínala chápat, že může používat i jiné strategie. Ze začátku se sice nehádala, ale ani nekomunikovala, byť měla na srdci docela zásadní požadavky. Nevěřila, že si to může dovolit, že bude vyslechnutá a že se ve své aktuální bezmocné pozici nemusí cítit ponížena. Učila se partnerskému vyjednávání a stále šikovněji se domlouvala, byla otevřenější. Postupně se chovala mnohem zodpovědněji, přestala kouřit, ponocovat, byla mnohem klidnější i v konfliktech. Uvědomovala si změnu, kterou prochází, a sama byla mnohdy udivená svou rozvahou a klidem. Později se osmělil i její přítel a několikrát za ní do vzdáleného zařízení přijel.

Během těhotenství se ukázalo, že by bylo možné pro Miri vyjednat sirotčí důchod, ale tou dobou nešlo o bezpečné rozhodnutí. Rozumnější bylo vyčkat do dovršení plnoletosti. U nezletilého má totiž právo disponovat penězi jeho zákonný zástupce. V Miriině případě je to mamka, u které objektivně hrozí jejich ztráta. Žádosti o dávky, o které je možné žádat po porodu, nás teď čekají.

Měsíc před termínem porodu se Miri přestěhovala do dalšího zařízení, zpět do rodného města, kde sama jako malá několik měsíců pobývala. Cítila se zde mnohem lépe a intenzivně se připravovala na porod. V přívětivém prostředí zařízení se cítila bezpečně. Úsměvným paradoxem bylo, že zdejší pravidla byla v něčem přísnější než ta v předchozích místech. Miri porodila krásnou a zdravou dceru. Byla velmi statečná a je si jistá, že kdyby u sebe neměla tak podporujícího přítele, těžko by to vše zvládla. Nyní je ještě v zařízení, ale do dvou měsíců se má s dcerou a přítelem přestěhovat do sociálního bytu. Moc se těší. Hojí se po porodu a sbírá síly a dovednosti, jak se o malou dobře postarat. Vše si užívá. Být má sama hodně bolestné vzpomínky a zkušenosti ze svého dětství, ke své dceři se staví velmi láskyplně a obětavě.

V naší spolupráci chce určitě zůstat, dokonce bych řekla, že mnohem rozhodněji než dřív. Zároveň je ve svém rozhodnutí svobodná. Spolupráce a dlouhodobý bezpečný vztah jsou pro ni velkou oporou a zdrojem vlastní síly.

Gábina Macková

Co se u nás událo v roce 2022

Letošní rok v lednu nastartovaly další víkendy našich základních **Kurzů přípravy na život**. Z příspěvku několika štědrých dárců jsme mohli pomoci mladým ženám s oddlužením v rámci **Milostivého léta**.

Březen byl bohatý na setkání v rámci spolupráce se spřátelenými organizacemi. 9. března jsme se zúčastnili „křtu“ publikace **Společně po svých**, kterou vydal Nadační fond Krok domů. Jde o průvodce pro všechny, kteří ovlivňují životy dospívajících a mladých dospělých vyrůstajících v pobytových zařízeních a podílejí se na jejich osamostatňování. Jsme rádi, že jsme se mohli na vzniku podílet, byla to pro nás inspirativní zkušenost!

Ke konci března jsme u nás přivítali **tým „Kousku domova“ z organizace Letní dům**. Sdíleli jsme zkušenosti z práce s naší cílovou skupinou, zvláště s individuálním doprovázením a skupinovou prací.

 Duben se nesl ve znamení **pomoci Ukrajině**. Zúčastnili jsme se dobročinného plesu, kde se svou skupinou PAFATAS tančil i náš pan ředitel, a ve spolupráci s Řeckokatolickou farností Pardubice jsme uspořádali sbírku potřebných věcí.

Poprvé jsme se sešli s **kolegyněmi z Centra pěstounských rodin**, představili jsme jim naši práci a probrali možnosti spolupráce mezi našimi organizacemi. Nechyběla ani tradiční jarní **Sbírka potravin**, která na našem místě vynesla neuvěřitelných 960 kg potravin pro Potravinovou banku.

V květnu jsme mezi námi přivítali **dvě nové kolegyně**, Evu Paprstkářovou a Terezu Zetkovou (nyní Pohořálkovou). Na dalších stránkách bulletinu nepropásněte jejich představení.

Další novinkou bylo **spuštění nového webu**, na němž jsme půl roku intenzivně pracovali. Webová adresa zůstává stejná, věříme, že se vám na něm bude lépe orientovat a dozvíte se o nás vše, co vás zajímá!

Kromě kurzů probíhaly celý půlrok také tradiční akce jako **Setkání absolventů, Ženy pro ženy a Jsem máma. A co s tím?**. V květnu nesměly chybět ani **Dny pro dětské domovy**, tentokrát s programem zaměřeným přímo na odchod do samostatného života a na „srážku s realitou“ (hledání práce, bydlení apod.).

Červen patřil **sociálním bytům**. Hned zkraje měsíce jsme předali hned dvoje klíče nájemníkům z řad našich mladých. Na **Burze filantropie** jsme následně uspěli s projektem „Můj byt – můj hrad“ na jejich vybavení novým nábytkem. Děkujeme ČSOB Pojišťovně, která nám věnovala celou potřebnou částku. Školní rok jsme zakončili milým **setkáním dobrovolníků**.

Z letních akcí proběhl letos pouze **Cykloputák**. Čtyři stateční borci v čele s naším cyklistou Vaškem vyrazili do Orlických hor, kde pokořili Velkou Deštnou i Šerlich, a tak závěr akce věnovali pořádnému odpočinku v Pardubicích v parku Na Špici, s basketbalovým míčem a dobrou zmrzlinou.

A ani my ostatní jsme nezažehali. Na konec srpna připadlo „stěhování národů“ aneb **první stěhování naší organizace do nových prostor** kvůli rekonstrukci naší budovy, o které se více dozvíte v závěru bulletinu. Díky výborné spolupráci a nasazení všech kolegů i přizvaných dobrovolníků vše klaplo a od září úřadujeme na nové adrese, Chrudimská 146, v areálu firmy Star-fish, naštěstí jen pár desítek metrů od původní budovy.

V říjnu se náš ředitel v Turíně zúčastnil celosvětové konference **Sociální práce v salesiánských dilech**. Přednášející a účastníci si vyměňovali velmi různorodé zkušenosti. Vedle „klasických“ oblastí, jako je práce ve školách, poskytování ubytování apod., spadá do tohoto díla i péče o mladé migranty v evropských zemích, snaha o znovuzačlenění dětských vojáků do společnosti v Kolumbii nebo dětských prostitutek v Sierra Leone, pomoc HIV pozitivním sirotkům v Indii a mnoho dalších rozličných účtyhodných činností.

Začátek nového školního roku patřil také rozjezdu **pokračovacích Kurzů přípravy na život**, tentokrát v pronajatých prostorách v Heřmanově Městci. První, který máme v době vydávání bulletinu za sebou, dopadl výborně.

Střípky z naší práce

Z malých krůčků velký skok II

Vzpomínáte na Davida, o kterém jsem psala v minulém ročníku bulletinu? Pokud si nejste jistí, zde je malé připomenutí. Davida jsem poznala jako chlapce s podlomeným sebevědomím, které bylo narušeno traumatickými zážitky z dětství. Negativní myšlenky, kterými se trápil, ho blokovaly natolik, že sotva zvládal plnit školní povinnosti. Pracovali jsme tedy především na posílení jeho sebevědomí a budování laskavějšího přístupu k sobě. Dnes přede mnou stojí mladý muž, který už nevidí jen své slabiny, ale také zná své přednosti a umí je využívat. Díky tomu umí jít za svými sny a zodpovědně žije dospělý život. Koupil si vysněné auto, udržuje dlouhodobě šťastný partnerský vztah, stará se o domácnost i mazlíčka a rozvíjí se při studiu na vyšší odborné škole. Ujištění a podporu ode mě potřebuje stále méně, což je cílem naší práce. Jste na Davida hrdí stejně tak jako já?

Chci na sobě pracovat

Pepa s námi spolupracuje již přes čtyři roky a já mohu pozorovat, jak se z „malého“ kluka stává postupně mladý muž. Umí si přiznat, že spoustu věcí ještě neví, a zároveň dělá vše proto, aby se je naučil. Studuje druhý učební obor, a přestože původně uvažoval o pokračování studia na nástavbě, postupně se více přiklání k plánu již

odejít z dětského domova. A nenechává nic náhodě. Na odchod do samostatného života se intenzivně připravuje. V naší spolupráci zkoumáme různá témata a oblasti praktického života, Pepa stojí o nacvičování situací, jako je příprava životopisu, pohovor do zaměstnání nebo vyplňování složenek. Hodně se bojí, že jeho intenzivní příprava nebude stačit, neuspěje a tím, že v životě uklouzne, lidé ho již nebudou vnímat pozitivně. Pomohli jsme tedy Pepovi zajistit možnost docházet i na terapii, která ho posiluje a doplňuje naši spolupráci. Pepa je šikovný mladík, držíme mu společně palce, aby vše zvládl.

Nová životní etapa

Katka získala výuční list! Následně se rozhodla odejít z dětského domova a začít se stavět na vlastní nohy. Sestěhovala se s přítelem, o svém odchodu řekla pouze vedení dětského domova a také mně jako své doprovázející. Byl to pro ni zlomový okamžik. Potřebovala už tento krok udělat, od nás,

se kterými celou situaci sdílela, potřebovala hlavně lidskou podporu a občasné rady, aby celkový přesun zvládla.

Aktuálně si hledá práci, chodí na pohovory a celkově se snaží pochyťat důležitosti spojené se samostatností. Katka je velice statečná a postupnými krůčky si buduje svůj nový život. Mám radost, že nadále přijímá podporu ve spolupráci v rámci Doprovázení a také na našich Kurzech. Může to být nyní jeden z jejích záchytných bodů v celkově nové životní etapě.

Jirkův zásadní rok

Jirka, o kterém jsme se v bulletinu zmínili už vloni, statečně splácel insolveni a v červnu odeslal poslední splátku. I když byl více než měsíc na nemocenské s pracovním úrazem, ke svým závazkům se stavěl čelem. Do toho mu začátkem roku náhle zemřela maminka. Truchlil, chodil do práce a cítil se dost sám. Nastěhoval si k sobě bratra, který neměl kde bydlet, neuměl ani moc hospodařit. Jirka ho chtěl podpořit a byl i rád, že má u sebe blízkého. Zpočátku to bylo fajn, ale pak se nechal Jirkův bratr tři měsíce živit. Jirka neměl sám na jídlo a hodně zhubl. Po našich mnohých rozmluvách se osmělil

a bratra úplně odstříhl. Nenakupoval, nedával mu cigarety ani nepůjčoval peníze. Bylo to pro něj moc těžké, ale zvládl to a hodně se mu ulevilo. Vyrostl sám před sebou.

Pak přišly další peripetie s dědictvím. V rámci dědictvého řízení zažil velké zklamání, protože nejstarší bratr zařídil, aby maminka velký byt přepsala jen na něj. Proto ostatní bratři měli ze zákona nárok na dědictví jen jako nepominutelní dědici. I to bylo ohroženo, protože „šikovný“ bratr, hlavní dědic, Jirku zmanipuloval a pod příslibem, že všechny starosti s vyřizováním dědictví vezme na sebe, přiměl nic netušícího Jirku k podpisu zřeknutí se dědictví. Ten vůbec nevěděl, co podepsal. O pár dnů později jsem se o tom dozvěděla a vložila se do toho. Podpořila jsem Jirku v potřebných krocích a právo na dědictví mu zůstalo. Poslední letošní zásadní výzvou pro Jirku bylo odstěhovat se z dosavadního přechodného bytu a posunout se do samostatného života. S naší podporou si našel hezké bydlení. Z dědictví si zaplatil kauci, provizi realitnímu makléři i první nájem. Nyní má Jirka stabilní práci, pár kamarádů, se kterými se občas potká, byt a klidné spaní, protože zvládl splatit sám všechny dluhy... a teď už chybí jen ta slečna! :)

Použité fotografie jsou ilustrační, jména byla pozměněna

Naše nové kolegyně – sociální pracovnice

Letos se náš tým opět rozrostl hned o dvě nové sociální pracovnice. Jsou s námi už půl roku, seznámte se s nimi alespoň na dálku v krátkém rozhovoru.

Mgr. Eva
Paprstkářová

Evo, jsi u nás od května 2022. Co tě za tu dobu v práci nejvíce překvapilo, ať už příjemně nebo nepříjemně?

Asi mě nikdy nepřestane překvapovat vnitřní síla, s jakou někteří z našich klientů zvládají svůj život s ohledem na svou osobní historii. Někdy si říkám, že bych to nedala...

Maluješ, kreslíš, tvoříš různé šperky... Co děláš nejraději? Čím se inspiřeš?

Mám ráda rozmanitost v technikách i tématech a střídám to, takže se nedá říct, co z toho dělám nejraději, baví mě všechno zmíněné a skáču sem tam, podle toho, co mě zrovna chytne. V tuhle chvíli ale dělám nejčastěji kolorované kresby. Inspirojím mě příroda, životní příběhy a vnitřní svět lidí.

Co by sis přála do roku 2023, jak v pracovním, tak osobním životě?

Energii, inspiraci, zajímavé zážitky a dobré lidi kolem.

Mgr. Tereza
Pohořálková
(Žetková)

Terko, jsi u nás od května 2022. Co tě za tu dobu v práci nejvíce překvapilo, ať už příjemně nebo nepříjemně?

Ano, je to tak, už jsem zde půl roku a za tu dobu mne překvapilo, jak rychle mě náš pracovní tým přijal a já sem zapadla, utvořila několik přátelství a mohu se sem každý den těšit. Současně mě každý den nepřestává udivovat, jak silné lidi kolem sebe mám a kolik toho naši klienti dokáží zvládnout a vždy se sebrat a bojovat dál.

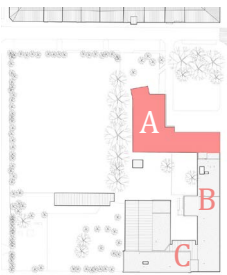
V tvém životopise je mnoho zajímavých zkušeností takřka „z celého světa“. Které místo na tebe nejvíce zapůsobilo?

Je to těžká otázka, každé místo má nebo mělo něco do sebe. Cestování miluji a ráda se chopím jakékoliv příležitosti někam vyjet. Nejzajímavější pro mne byla ale Čína a Amerika, uchvátily mě ta jinakost vnímání, rozdílnost kultury a lidí.

Co by sis přála do roku 2023 jak v pracovním, tak osobním životě?

Nejvíce bych si přála, abychom byli všichni šťastní a zdraví, protože co je víc?

Jak jsme již v minulém bulletinu naznačili, pokud jde o zázemí pardubického salesiánského díla, probíhají velké změny. Letos v září prodala Salesiánská provincie Praha, která je vlastníkem budovy na Zborovském nám. 2018, části B a C Základní a mateřské školy NOE. „Salesiánům“ tak zbyla budova A (na plánu růžově), kterou nyní čeká celková rekonstrukce tak říkajíc „na skelet“.

Pardubická komunita salesiánů bydlí v nedalekém bytě, Salesiánský klub mládeže Pardubice, tzv. Středisko, pokračuje v činnosti v podzemním podlaží budovy B, kde budou probíhat také mše svaté. My, Centrum Don Bosco, jsme se přestěhovali – Bohu díky! – také nedaleko, do areálu firmy Star-fish. Majitel je vstřícný a prostory hezké, jsme tu spokojeni a zejména: jsme tu dál pro naše klienty beze změny!

V nově zrekonstruované budově budeme, půjde-li vše dle plánů, za dva roky opět všichni pospolu. Architektonický návrh vychází z pečlivé konzultace potřeb nás všech, aby každé dílo mělo pro svou práci dobré zázemí a zároveň jsme si mohli účinně pomáhat a dělit se o péči o budovu. **Blíž** chceme být nejen sobě navzájem, ale zejména mladým, o které každý z nás pečuje. Chceme prohloubit spolupráci s dalšími částmi farnosti, ale také se všemi „Pardubáky“, aby věděli, že je u nás vítáný každý (nejen) mladý člověk, a znali naši nabídku v rámci volnočasových možností, duchovní podpory i sociálních služeb.

Podrobnosti o financování stavby najdete na webových stránkách rekonstrukce **salesianipardubice.cz/prestavba/**. Realizace stavby není závislá pouze na penězích dárců, ale každý dar rozšíří možnosti toho, co bude možné zvelebit.

Marie Benáková, PR a fundraiser

Kontakt: ThLic. Marie Benáková
benakova@dozivota.cz

Děkujeme za vaše dary!

V letošním bulletinu zveřejňujeme milý rozhovor s jedním z našich dárců. Děkujeme za všechny vaše dary. Nejsou pro nás jen finanční podporou, jakkoli je důležitá, ale také povzbuzením a oceněním, že naše práce má smysl.

Pavle, od letošního roku mám v CDB na starosti propagaci a donátorství a při té příležitosti jsem si všimla, že jste s manželkou dlouholetými pravidelnými přispěvateli salesiánského díla. Můžeš nám říct, co vás k tomu vede a proč podporujete právě pardubické CDB?

Tak v první řadě je třeba říct, že míra podpory odpovídá našim nevelkým možnostem. Pokud bych se měl zamyslet nad důvody, musím to vzít více ze široka. Domnívám se, že jedním z viditelných znaků vyspělé demokratické společnosti je skutečnost, že lidé nejsou lhostejní ke svému okolí. Strávil jsem během studií mnoho času v zahraničí a toto je jedním z pozitivních vjemů, které jsem si odtamtud přivezl. Takže jinak řečeno, podporovat v rámci svých možností dobré věci kolem sebe by měla být přirozená věc. Vědomí, že mohu své okolí spoluvytvářet, je dle mého názoru úhelným kamenem fungující občanské společnosti.

Takže je to pro tebe součást životního postoje?

Jistě. Trvalým českým neduhem je přenášení vlastní odpovědnosti na druhé. Projevuje se to všude – na výsledcích voleb, ale také ve vztahu k dobrým dílům, kterých je vždy kolem dostatek, stačí jen otevřít oči. Řada lidí si odbude svůj díl zodpovědnosti jednou v roce nákupem kytičky či pastelky. Tím nechci podobné sbírky jakkoli znevažovat, mají své místo. Ale pro mě je vždy prioritou, podílet se na spoluvytváření dobrých věcí ve svém okolí.

Takže pardubické CDB je v tvých očích dobré dílo?

Samozřejmě. Navíc bydlíme takřikajíc za rohem, takže se o tom mohu kdykoli přesvědčit. Zaměření CDB na mladé lidi je tím, s čím se ztotožňuji. Investovat čas, energii a prostředky do této skupiny dětí a mladých lidí je, myslím si, zásadní a CDB to dělá dobře. Nemusíme žehrat na to, že stát pro tyto mladé lidi něco nedělá, důležité je podpořit tu část neziskového sektoru, která to dělá a umí.

Pavle, ty jsi archeolog, zabýváš se tedy minulostí. Formuje nějak tahle skutečnost tvoje postoje k současnosti?

Ani ne, ale zkusím se přidržet tématu. Salesiáni jsou třetí kongregací, která v Pardubicích buduje své dílo. Klášter Křižovníků s červeným srdcem

v Pardubičkách vypálili husiti. Konvent minoritů při kostele Zvěstování Panny Marie zrušila svým patentem Jeho Císařská Milost Josef II. První se stalo obětí náboženských válek pozdního středověku, druhé zaniklo zásahem světské moci. Pardubické salesiánské dílo je evidentně zasazené do jiné doby. Do takové, která klade velký díl odpovědnosti na nás samotné.

S Pavlem Burgertem hovořila Marie Benáková

Slovo závěrem

Milí přátelé a podporovatelé našeho díla,
děkujeme Vám za to, že na nás myslíte, že jste nám pomocnou rukou
ve chvílích, kdy to potřebujeme, a že díky Vám na to nejsme sami.

Přejeme Vám požehnané Vánoce a vše dobré v novém roce.

tým CDB

Pomozte nám nést osudy našich klientů

**Mladým lidem z dětských domovů pomáhají
dlouhodobé vztahy s našimi pracovníky
a stabilní zázemí, které jim vytváříme.**

**Každoročně pro naši práci znovu
sháníme potřebné finanční prostředky.**

**Každý Váš příspěvek nám pomáhá
a je pro nás povzbuzením.
Pomozte nám a přispějte na naši práci.**

I 100 Kč měsíčně je pro nás důležitým darem.

QR Platba

Sbírkový účet: 2000866436/2010

Podporují nás

PARDUBICKÝ KRAJ

KOALICE
NEVLÁDEK
PARDUBICKA

Děkujeme!

Cílem Bulletinu pro příznivce CENTRA DON BOSCO je **představovat aktivity, poslání i příběhy klientů této organizace. Veřejnosti chceme přiblížit problematiku odchodu mladých lidí z ústavní či pěstounské péče. Pokud jsme Vás zaujali a rádi byste se o našich aktivitách dozvíдали pravidelně, kontaktujte nás – budeme Vám zasílat náš Bulletin. Můžete nás pravidelně podporovat, rádi Vás budeme informovat o naší činnosti.**

Bulletin pro příznivce CENTRA DON BOSCO

Informační občasník pobočného spolku Salesiánský klub mládeže, z. s. Centrum Don Bosco

Vydává: Salesiánský klub mládeže, z. s. Centrum Don Bosco

🏠 Zborovské nám. 2018
530 02 Pardubice

🌐 www.dozivota.cz

✉ naceste@dozivota.cz

📱 /dozivota

Tisk: Tiskárna v Ráji s.r.o.

Grafika: Marie Benáková

Odpovědný redaktor: Andrea Šimůnková

Tel.: 774 545 013

E-mail: simunkova@dozivota.cz

